

[Karlskov Jensen.]

ende og styring, men dette må vi også have for at kunne opfylde de forpligtelser, vi har påtaget os ved at være med i det internationale samarbejde på dette felt.

Endvidere skal der skabes mulighed for en styring af brændselstyper og brændsel-anvendelser i en eventuel fremtidig krisesi-tuation, ligesom en udnyttelse af naturgas og andre alternative energikilder og mulig-heden for at pålægge forsyningspligt gør det nødvendigt.

Jeg vil gerne anerkende, at handelsmini-steren har imødekommet en række af de ønsker, vi fra venstres side har fremsat un-der det foreløbige udvalgsarbejde. Det gæl-der således bestemmelsen om, at eksiste-rende elværker har ret til bevilling, når visse generelle forudsætninger er opfyldt, og at bevilling nu gives for mindst 20 år ad gan-gen.

Vigtigt er også bortfaldet af § 3, stk. 2, hvorved distributionsselskaberne næsten helt tages ud af loven bortset fra prisbe-stemmelserne. Det betyder, at den fremtidige strukturtilpasning må ske på et frivilligt grundlag, som det har været tilfældet hidtil.

Endelig hilser vi med tilfredshed, at elpris-udvalgets sammensætning er ændret, sådan at elværkerne får en repræsentant mere, li-gesom industriforbrugerne bliver repræsen-teret.

Men der er dog stadig områder i lovforsla-get, vi gerne vil have afklaret og søge æn-dret under udvalgsarbejdet. Det gælder så-ledes bl. a. den nye § 14, stk. 1, hvorefter handelsministeren får bemyndigelse til at afgøre grænsetvist mellem to eller flere el-forsyningsanlæg, såfremt forhandlinger ikke fører til et resultat. Hidtil har elektricitets-rådet haft denne afgørelse med ministeren for offentlige arbejder som ankeinstans. Jeg kunne forestille mig, at man kunne fortsætte hermed med den ændring, at handelsmini-steren træder ind, men man kunne måske også ændre det sådan, at stk. 1 og stk. 2 får den samme ordlyd i den henseende, sådan at parterne skal være enige om at indanke sa-gen.

Endelig vil jeg gerne bede ministeren be-kræfte, at § 5, stk. 2, alene vedrører kerne-kraftanlæg og eventuelt helt nye virksomhe-der, mens de eksisterende ikke berøres, jfr. § 17. Jeg tror også, at det her vil være ønske-

ligt, om ministeren vil give tilsagn om, at bestemmelsen kun benyttes med tilslutning fra energipolitisk udvalg. Har jeg ret i min fortolkning, vil det jo i praksis kun være i forbindelse med kernekraftanlæg, at be-stemmelsen kan benyttes.

Det sidste punkt, jeg her vil fremdrage, vedrører § 10, hvorefter elprisudvalget skal tage stilling til, om priser og andre betingel-ser må antages at medføre, som det hedder, en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi. Efter hvilke kriterier kan denne bestemmelse anvendes? Elprisud-valget kunne jo teoretisk set gå helt på tværs af folketinget. Det må vi se nærmere på.

Med hensyn til eneretsbevillingen til ker-nekraftanlæg er venstre enig med regerin-gen, og vi har tidligere bemærket, at mi-nisteren har sagt, at denne tænkes givet til et samvirke mellem Elsam og Kraftimport, altså ikke til noget statsligt selskab.

I øvrigt henviser jeg til bemærkningerne ved første behandling i april.

Venstre vil gå ind i udvalgsarbejdet med det sigte at fastlægge de nødvendige ram-mer for den fremtidige energipolitik på en sådan måde, at vi samtidig bevarer mest muligt af den lokale indflydelse, der har givet så smukke resultater under de hidti-dige stabile energiforsyningsvilkår.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet har fra starten vendt sig meget stærkt imod den socialisering af den danske elforsyning, som først davæ-rende handelsminister Nyboe Andersen og siden handelsminister Erling Jensen har lagt navn til.

Hvis man opfatter venstre som et liberalt parti, hvad mange jo gør, må det være gan-ske uforståeligt, at en venstre regering kunne tage initiativ til den lovgivning, vi diskutere her, en lovgivning, der fjerner ethvert initiativ, fjerner enhver form for nærdemo-krati fra en produktionsgren, som med dyg-tighed og ansvarsbevidsthed har løst proble-merne med udbygning af elforsyningen her i landet. Det må være uforståeligt for venstres vælgere, at et parti, som i sine programmer taler om det nære samfund og i skrift og tale fremhæver betydningen af decentralisering og privat initiativ, at netop det parti står som hovedansvarlig for den mest åbenlyst